

[Lasse Budtz]

menligningen vil jeg gerne stå ved. Jeg vil blot minde hr. Gert Petersen om, at det nu ikke kun var SF, der havde kritiske bemærkninger tilovers for, hvad der foregik dengang.

Mens vi nu er ved USA og USAs udenrigspolitik, vil jeg sige, at der er ingen tvivl om, at den amerikanske regering virkelig ønsker, at SALT II bliver gennemført. Jeg har haft lejlighed til selv at få det fastslået af ledende repræsentanter for den amerikanske regering. Det er blevet sagt ofte i den amerikanske valgkamp, og jeg synes trods alt, at man skal være opmærksom på det. Jeg er selvfølgelig også enig med hr. Gert Petersen, som siger, at vi må have liv i afspændingsprocessen. Vi må have alle initiativer i gang, hvor end vi kan få dem startet.

Når man så har lyttet til debatten og forsøger at summere op, hvad der egentlig er kommet ud af det, er vi jo i den mærkelige situation, at i den ene side af salen siger man, at vi ikke gør nok for forsvaret, og i den anden side af salen påstår man, at vi opruster for fuld kraft i Danmark. Ja men der er da i hvert fald én ting, jeg tør fastslå med fuldkommen sikkerhed – og hvis man er i tvivl, så spørg i Vedbæk! –: der er ingen oprustning i Danmark. Der er derimod en naturlig opfølgning af den NATO-politik, vi har ført i en årrække, og den opfølgning skal naturligvis være der, bl. a. fordi der er et massivt flertal i befolkningen og i dette folketing til fordel for en sådan politik.

Det fører mig videre til et spørgsmål til de radikale, egentlig ikke for at genere de radikale, som jeg har meget tilovers for, hvad de radikale vil vide, men jeg forstår faktisk ikke, hvorfor de radikale ikke kan stemme for den dagsorden, som socialdemokratiet i samarbejde med en hel række andre partier har fremsat.

Hvis jeg har forstået de radikale rigtigt, ikke alene ved denne lejlighed, men også ved andre lejligheder, er der ingen tvivl om, at de radikale også fordømmer, hvad Sovjet har foretaget sig i Afghanistan. Det kan vi altså godt blive enige om, og det er første halvdel af dagsordenen. Anden halvdel af dagsordenen er en fastslået af, at Danmark vil fortsætte sit tilhørsforhold til NATO med organisationens dobbelte formål, nemlig sikkerhed og afspænding. Jeg vil meget gerne have at vide af de radikale, om de ikke går ind for dette længere. Hvis de radikale ikke ønsker,

at Danmark længere skal være medlem af NATO, så fortæl os det! Jeg anser det for en uansvarlig holdning, men jeg respekterer selvfølgelig andres politiske opfattelser, det er logisk. Vi vil imidlertid gerne have besked. Hvad mener de radikale om Danmarks tilhørsforhold til NATO? Skal dette laves om?

Til hr. Arne Melchior kun en enkelt bemærkning. Vi diskuterede jo spørgsmålet om overreaktion og den slags ting, og jeg skal nok holde mig, om jeg så må sige, i god afstand af den debat, men jeg ville være uærlig i min bedømmelse af situationen, hvis jeg ikke tilføjede – og uden at kalde det overreaktion i grunden – at jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt det er kløgtigt, udenrigspolitisk klogt, den ene dag at proklamere en såkaldt Carterdoktrin for det mellemøstlige og det sydvestasiatiske område og den næste dag at lade sine talsmænd sige, at den kan USA ikke efterleve alene, for der var ingen, der havde spurgt USAs allierede, inden denne doktrin blev proklameret. Det er ikke kritik i den forstand, bl. a. fordi vi har brug for venskabet, men det er rigtignok et spørgsmål, om det er den mest kloge politik, man kan føre.

Så endelig om dagsordensproblemerne. Jeg vil gerne til hr. Ib Christensen sige, at nu er der en sådan tradition her i folketinget, at vores dagsorden i dette tilfælde kommer først til afstemning, men der står ikke noget i det af retsforbundet på dettes og to andre partiers vegne fremsatte dagsordensforslag, som socialdemokratiet ikke kan gå ind for. Vi ønsker blot at få nævnt tilhørsforholdet til NATO også, fordi denne debat også drejer sig om Danmarks sikkerhedspolitik, og derfor bliver jeg nødt til at meddele, at vi af tekniske grunde afviser retsforbundets dagsorden.

At vi også afviser VS' dagsorden, turde være temmelig indlysende.

Arentoft (FP):

Jeg har kun et par enkelte kommentarer. Jeg er ked af, at hr. Ninn-Hansen ikke er her, for han fortalte om, hvorledes han havde oplevet det, da invasionen fandt sted i Tjecoslovakiet i 1968 og han selv var forsvarsminister i VKR-regeringen med en radikal statsminister. Jeg kan også huske dengang, og det, der gjorde et dybt indtryk på